

FES-ME UN POEMA!

Ira, ràbia, frustració

dolor, decepció,

melangia, esperança,

cor fort, temprança...

I tots els sentiments del món

que caben en una pàgina.

Les coses bones i dolentes

que passen...

Roses, caramels i bombons.

Rialles...

Milers i milers

de petons!

Tristos comiats.

Adéu, adéu!

dit amb plors i carabasses.

La pujada d'una ona,

tocar el cel en un moment.

Fer costat a una estrella

o deixar que se t'endugui

el corrent...

Són els meus sentiments

que pugen i baixen.

Un daltabaix,

un... no sé què em passa!

La mà que escriu

i el cor que ho esborra

tot seguit!

iFes-me un poema,

amor meu!

iAi, no sé pas si en sabré!

iAi, quin neguit!

MIRA, MIRA!

Mira, mira,

com em llisca la mà

pel damunt d'aquest paper!

Com dibuixa lletres

la tinta negra

i jo la deixo fer...

Mira, mira,

com s'omplen les línies

i van deixant empremta!

Les lletres es busquen,

les lletres es troben

i juntes van agafant embranzida...

I escriuen sobre la guerra i la pau,

dels sofriments o de la vida

de cruels desenganys

o de l'esperança renascuda.

Les meves lletres

poden omplir un full,

un llibre... o una vida sencera!

Mira, mira

com em llisca la mà...

i deixo que escriguin

i escriguin...

Deixo la mà oberta,

el full en blanc.

Que siguin elles

les que vagin dibuixant

lletres i més lletres,

lletres i més lletres...